

Jo us parlaré en nom del professorat, però també ho vull fer en nom propi. A mi no m'agrada gaire parlar en públic, però pensava que per vosaltres ho havia de fer, així que us faré un discurs "d'estar per classe" que és l'espai on em sent millor i on la majoria estau acostumats a veure'm. M'imaginaré que som a classe un divendres a la nit de 9 a 10, que era l'hora en què em tocava fer-vos classe el curs passat a molts dels que avui us graduau.

Us he de dir que acabava la setmana molt cansada, però també molt satisfeta de tenir-vos com alumnes.

L'any passat, com molts de vosaltres, jo també començava una etapa nova com a professora a l'escola d'adults i l'afrontava segurament amb la mateixa por, incertesa i il·lusió que vosaltres. Per a mi també va ser un repte.

Un sempre recorda els seus inicis en algun lloc i jo quan recordi el meu primer curs al CEPA Pitiüses pensaré en vosaltres. Us he de dir que m'ho vàreu posar molt fàcil i que per mi ha estat molt enriquidor fer-vos classe.

Jo venia de fer classes a un institut on també hi ha molta diversitat, però allí, a les aules, tots els alumnes són joves adolescents de la mateixa edat. A l'escola d'adults la varietat és més gran, convivim persones adultes de diferents edats, procedències, interessos i motivacions i això la fa diferent i especial.

Nosaltres, els professors, us hem ensenyat continguts de les diferents assignatures: català, castellà, anglès, matemàtiques, ciències socials o ciències naturals, però vosaltres, els alumnes, també ens heu ensenyat uns valors i sou un exemple de constància, coratge, esperit crític i motivació. Ens heu ajudat a replantejar-nos la nostra pràctica docent i a millorar també com a persones.

Els més joves, amb la vostra rebel·lia, heu posat a prova sovent la nostra paciència, però també heu aportat l'espontaneïtat, la ingenuïtat i la frescor que es perden amb el pas dels anys.

Per als més grans, sobretot aquells que feia anys que no trepitjàveu una aula, sabem que deu haver estat difícil i estressant tornar a adquirir

rutines i hàbits d'estudi, especialment aquells que heu hagut de compaginar estudis amb feina, fills i altres obligacions de la vida adulta. Però amb esforç, feina i il·lusió ho heu aconseguit i avui tots estam orgullosos de vosaltres.

Sense alumnes no hi hauria escola i alumnes com els que avui us graduau sou un estímul per construir entre tots una escola millor, adaptada a les necessitats formatives de la societat actual, on sigui possible l'aprenentatge al llarg de tota la vida.

Hem fet junts un camí, per alguns més curt i per altres més llarg, i per a nosaltres ha estat un plaer poder-vos acompanyar. Un passeig compartit sempre és més agradable. Moltes gràcies a tots per fer-ho possible.

I ja per acabar, a l'última graduació que vam celebrar, en Tomeu va fer una declaració pública d'afecte cap a una alumna a qui tots apreciàvem, na Pilar Cardona. Enguany jo també vull fer una menció honorífica a un alumne que sé que és estimat tant pels professors com pels companys amb qui ha compartit aula. A més de destacar pel seu expedient acadèmic, ho fa per la seva manera de ser. Ell podria haver agafat alguna drecera i arribar a la fi del camí més aviat, però ell va voler anar poc a poc, segur i amb pas ferm. El curs passat durant les jornades culturals ens va deixar bocabadats amb el seu taller de xocolata. Ara ja segur que tots sabeu a qui em refereix, és en Dani Pérez, el nostre "Màster xef".